

τσολιάς

τσολιάς, ο, ουσ. [<τσόλι, με αρχική σημασία εκείνος που φορεί τσόλια, δηλ. φθαρμένα υφάσματα, κουρέλια + κατάλ. -ιάς], ο τσολιάς· άντρας, ιδίως γυναίκα εύσωμη και όμορφη. Από το παρουσιαστικό των ευζώνων της ανακτορικής φρουράς, στην οποία διαλέγονται πάντοτε εύσωμα και όμορφα παλικάρια. (Λαϊκό τραγούδι: *μια κούκλα μες τη γειτονιά «Τσολιά» τηνε φωνάζουν -γεια σου Τσολιά μου, γεια σου Τσολιά μου! και στο σεργιάνι σαν θα βγει, τα κάλλη της θαυμάζουν*).

- *είναι τσολιάς στ' ανάκτορα*, είναι υπέροχος, σπουδαίος: «γελάνε και τα μουστάκια του, γιατί η κόρη του παίρνει ένα παλικάρι που είναι τσολιάς στ' ανάκτορα». Από το ότι, οι εύζωνοι που υπηρετούν στην ανακτορική φρουρά είναι άμεμπτης διαγωγής.

- *εκεί ο πούτσος μου, τσολιάς!* (θαυμαστικά) δηλώνει αντοχή στις υψηλές σεξουαλικές επιδόσεις: «όλο το βράδυ δε σταμάτησα να την πηδάω και το πρωί εκεί ο πούτσος μου, τσολιάς!». Αναφορά στον τσολιά που στέκεται φρουρός στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη με το κορμί του τεντωμένο, πράγμα που παρομοιάζεται με τον πούτσο που βρίσκεται σε στύση.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας